

## Seiltur sommeren 2022, fra 11. til 17. september.

**Lørdag 10.09.:** Da var tiden inne til årets seiltur. Lørdag morgen 10. september starter Hans og meg ferden sydover for å plukke opp Ann Mari og Arild i **Lefkas**. Første etappe gikk til Two Rocks Bay hvor vi overnattet og kunne nyte badelivet etter noen dager i fjellet.

**Søndag 11. 09:** Lang frokost om bord mens vi venter på riktige vindforhold til seilassen. Heiste alle kluter til topps og startet seilassen. God vind fra nordvest, men ikke behagelig seilas, bølger og dønninger fra siden. Jeg sank ned i vår nyerebrede saccosekk framme på dekk, prøvde å lese i boken min, men ble forstyrret av både bølgeskulp og vanskelig å fokusere blikket. Etter 6 timer i sjøen rakk vi akkurat brohevingen kl 1700 i Lefkas, flaks. La oss til brygga med dreggen ute og akter mot kai. Vasket og ryddet båten mens vi ventet på gjestene som ankom med bussen fra Athen kl 2415 på natta. Da de kom, var Hans på restaurant og så på finalekampen med Kasper Ruud, som for øvrig ble vunnet av spanjolen.

**Mandag 12.09:** Vi spiser frokost i båten, ikke noe behagelig med all trafikken på veien, biler som suser avgårde for å rekke broen før den løftes. Godt å kaste loss og starte turen sørover. Vi passerte **Skorpios** og la til med mooring i **Spartakhor** (**Port Spilia**), 10 nm sør for Lefkas. Her står en mann med rød hatt og vinker oss inn. Samtidig med oss kommer en gjeng flotilla og fyller opp alle plassene. På kvelden spiste vi på den lokale tavernaen i Spilia. Her var et voldsomt støynivå med alle flotilla gjestene rundt bordene, litt slitsomt da det var anstrengende å snakke sammen, maten var også sånn passe uten noe attåt. Kelneren var en kar som hadde seilet for Fred Olsen og hadde vært «one million times in Norway».

**Tirsdag 13.09.:** Ny dag med strålende sol og blå himmel og litt usikre på hvor vi egentlig skal dra, men tar peiling på havnen i **Port Kalamos**. Seilte hele veien med god medvind og ankommer en havn som igjen var full av flotillaer, disse båtene okkuperer alle havner! Det er nesten ikke plass til solo-seilere! Dermed passerte vi dette stedet og kurset oss inn mot **Kalamos og Port Leone**. Her fant vi en rolig bukt med god beskyttelse mot vinden. Tysk båt ved siden av oss med 4 tyske menn om bord som hadde yoga på dekk på morraen og en som dro til lands med 2 lange stokker som han veivet og trente med inn i buskene, det så litt komisk ut. **Port Leone** ligger på sørøst siden av **Kálamos** og 3 nm sørvest for **Port Kálamos**. I 1953 var det jordskjelv her som ødela vannsystemet og folk forlot stedet. Nå er her bare en kirke. Ann Mari laget nydelig omelett til lunsj da det ikke var noe taverna på land, til middag/aften ble det sveler med brunost, yogurt og syltetøy. Koste oss med bading, backgammon, ouzo og akevitt i rolige og avslappende omgivelser. Hans var godt fornøyd med å bli kveldens «backgammon-mester».

**Onsdag 14.09.:** Morgenbad, frokost og klar for avgang. Satte kursen sørover mot **Kastós**. Nydelig seilas med vind bakfra og etter et par timer klapper vi til kai i **Port Kástos**. Her ligger en franskmann i en liten seilbåt, han veiver med armene og kjefter på oss og mener vi har lagt oss på ankeret hans. Hans hopper i sjøen og sjekker ankeret og bekrefter for franskmannen at vi ligger ikke på ankeret hans og gentlemann som franskmenn er, ba han om unnskyldning for «a rough behaviour» og han ble tilgitt. AM og Arild gikk for å handle og jeg tok en sightseeing tur rundt på øya. Nydelig sted med bare noen få restauranter og bare ca 70 fastboende. Det er strengt forbudt å kaste søppel på øya. Etter hvert kommer det inn ved siden av oss en seilbåt med en pensjonert flyver til rors. Han har med seg en kone som sitter og hekler et sjal. Hun er glad i å prate, har jobbet i BBC og vi utveksler mailadresse og mønster på sjalet. Spiser middag på kvelden i havnen.

**Torsdag 15.09:** Neste morgen kaster vi anker og setter kursen mot øya **Meganisi**. Går for fulle seil og stopper underveis i en bukt og lunsjer. Ved endelig destinasjon ankrer vi opp i **Meganisi Ormos Kato Elia (Elia Bay)** som ligger på nordøst siden av Meganisi. Vi ser over til Kalamos og til 1,500 m høye fjell på fastlandet. Det er en strand innerst i bukten med parasoller og senger. Vi har handlet inn mat

så på kvelden blir det tzatziki, gresk salt og Stranda spekemat. Vi er litt urolig for at det blir vind til natta, har anker på 19 m dybde – det gikk bra!

**Fredag 16.09.:** Morgenbad i herlig grønn sjø. Fin morgen med kaffe og frokost for så å forlate øya Meganisi med kurs nordover mot **Lefkas**. Seiler/motorkjører gjennom kanalen og rekker akkurat ikke broåpning kl 1300. Må vente en time til neste broheving kl 1400. Det lukter fælt i denne kanalen! Litt usikre på seilassen videre da værmeldingen har meldt sterk vind. Bestemmer oss for å legge oss til ved brygga i **Preveza**, noe som skulle vise seg å bli vanskelig. Etter et hederlig forsøk på å bakke inn mellom to båter i sterk strøm og uten baupropell og en amper mann på en båt som er redd for ankeret sitt, og en annen sur mann på andre siden, går det gærnt og vi legger oss opp på ankeret til denne sure mannen. Alle tau dras inn og vi drar ut igjen og gir opp hele forsøket. Da kommer det en stor polsk båt med 4 halfuller polakker om bord etter oss og da blir det enda mer liv og røre og heftig stemning mellom disse båtene, det var en lettelse å bare dra derfra. Vi legger oss på svai innerst i havna, her var det fredelig og fint, et riktig valg! På kvelden tar vi jolla inn mot Margarona Hotell og går på vår gresk/tyrkiske Taverna som ligger like utenfor sentrum av Preveza. Vi har vært her en gang før sammen med min franske venninne Elena og husket at maten var god. Vi ble ikke skuffet denne gangen heller, beste måltid så langt på turen! Fikk servert ulike småretter som ble plassert midt på bordet og alt smakte himmelsk. Mette og fornøyde gikk vi langs den sterkt trafikkerte veien til jolla og tøffet utover i mørke natta med den stille elektriske motoren, heldigvis blank sjø, vi var 4 personer i den lille jolla og lå ganske dypt i sjøen. Fant vårt flytende hjem og fikk en god nattesøvn i rolig sjø, men klamt og varmt.

**Lørdag 17.09.:** morgenbad i grumsete vann, men snart er vi hjemme og kan ta en skikkelig dusj. Ikke noe seilvind i dag, urolig sjø og vi motorkjører helt til **Two Rocks Bay**. Her stopper vi for lunsj, men vinden står rett inn i vika og det blir et kjapt bad og litt mat før vi drar videre til Parga. Når vi kommer til fiskehavna i Parga, er det smekkefullt av båter. Alle båtene, både fiskebåter, turbåter og speedbåter, er flyttet hit pga fryktet vind. På vår plass ligger to båter fortøyd og vi må bare kjøre båten på sandstranden og ligge der. En hyggelig engelskmann ligger ved siden av oss og han får telefonnummeret vårt og lover å ringe hvis det skjer noe dramatisk på natta. Alt går bra, men vi må vente 3 dager før vi får vår faste plass tilbake. Så da rusler vi til Grekerbua som nå er tom for gjester, våre tyske venner forlot huset på morgenen. Fine gaver med takkebrev fra tyskerne ventet på oss hjemme og huset var i perfekt stand. Snipp snapp snute så var årets seilas ute!

**20. september til 21. september:**

### **Biltur til Epirus og Zagori Nasjonalpark med Ann Mari og Arild**

Etter et par dager i Grekerbua, var gjestene og vi klare for en tur til fjells. Vi dro tirsdags morgen med bil mot Ioannina og videre mot nordvest og til Nasjonalparken Zagori.

Vi kjørte til Vikos og til utsiktspunktet hvor vi så utover Vikos Gorge øvre del. Her har vi vært en gang før med lillehellas.no. Flott utsikt nedover hele dalen med elven i bunnen. Kjørte videre nordover og stoppet flere steder for å nyte utsikten og ta bilder av det vakre landskapet. Kronglete, smale veier og vi endte opp i Store Papigo hvor vi etter anbefaling fra Evelyn og Tom Erik overnattet. Her var det ikke mange mennesker. Vi innkvarterte oss på hotellet. Tok på oss turutstyret og vandret til lille Papigo som ligger på andre siden av dalsøkket. Denne landsbyen var mindre, hadde kirke og noen hus og 2 – 3 tavernaer og hotell. Fantes omtrent ikke mennesker, noen turister som gikk omkring og vi så folk som ankom fra dalsøkket og sikkert hadde gått disse turene som ble anbefalt. Det tar ca 6 timer å gå gjennom Vikos Gorge, dalføret. Etter lunsj gikk vi tilbake på den asfalterte veien og midtveis kunne vi ta av for å se på naturlige kilder. Jeg ble litt hektet og klatret avgårde på steinheller med små bekker inn i mellom, men de andre 3 snudde og da måtte jeg også gjøre det, men der var helt sikkert mer å se .....

Fikk oss mat i restauranten på hotellet, deilig fersk ørret fra elva. Vi ble servert av en kar fra Cuba. Han hadde bodd her de siste 5 månedene og ville nok reise videre til Frankrike og Spania etter endt sesong. Han klaget veldig over de dårlige forholdene i hjemlandet sitt, han var egentlig tannlege av yrke. Vi var eneste gjester på hotellet og så ikke et menneske da vi spaserte en tur i landsbyen på kvelden. Spiste lunsj på et annet hotell som het Astra, her var det riktignok en del turister. Mange som tar dagsturer hit, men sesongen er nok juli og august.

Neste dag spiste vi deilig frokost, sjekket ut og kjørte svingene tilbake til Vradeto. Her parkerte vi og dette var også et søvnlug sted hvor alt var stengt. Fikk oss noe mat og spaserte til utsiktspunktet Betoï hvor vi så oppover hele Vikos Gorge dalen og til øvre del av dalen der vi hadde overnattet. Storslagen natur. Mange turister gikk denne turen, møtte 3 menn fra Bulgaria som vi pratet med.

Kjørte over og forbi flere broer på veien tilbake til Ioannina.

#### ***Fakta klippet fra internett:***

Zagori er en region og en kommune i Pindus fjellene i Epirus i nordvestlige Hellas. Det har 46 landsbyer og er formet som en oppovervendt likesidet trekant. Ioannina er det sørlige punktet av triangellet mens den sørvestlige siden er formet ved Mount Mitsikeli (1,810 m). Elven Aoos går fra Mt Tympe og former den nordlige grensen mens den sørøstlige siden går langs Varda elven til Mount Mavrovouni (2,100 meter) nær Metsovon, Vikos Gorge ligger i nord Pindus Mountains i Epirus området, ca 30 km nord for Ioannina og 24 miles fra den albanske grensen,

Vradeto er en landsby i Zagori og ligger på 1340 meter på Mount Tympe Pindus fjellkjeden.

Papigo er et tidligere samfunn i den regionale enheten Ioannina, Epirus, og er nå en del av Zagori kommune og ligger i Vikos – Aoös nasjonalpark, [Høyde over havet](#) 958 m  
Papigo som består av Megalo (stor) og Mikro (liten) Papigo, er en landsby i Zagori nasjonalpark.

Betoi er en utsiktspunkt over Vikos Gorgo. Kjørte til Vradeto og gikk en tur til dette utsiktspunktet og så oppover den dype dalen med fjell som ruvet langs dalsiden.





*Figure 1Kokkori bridge*